Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

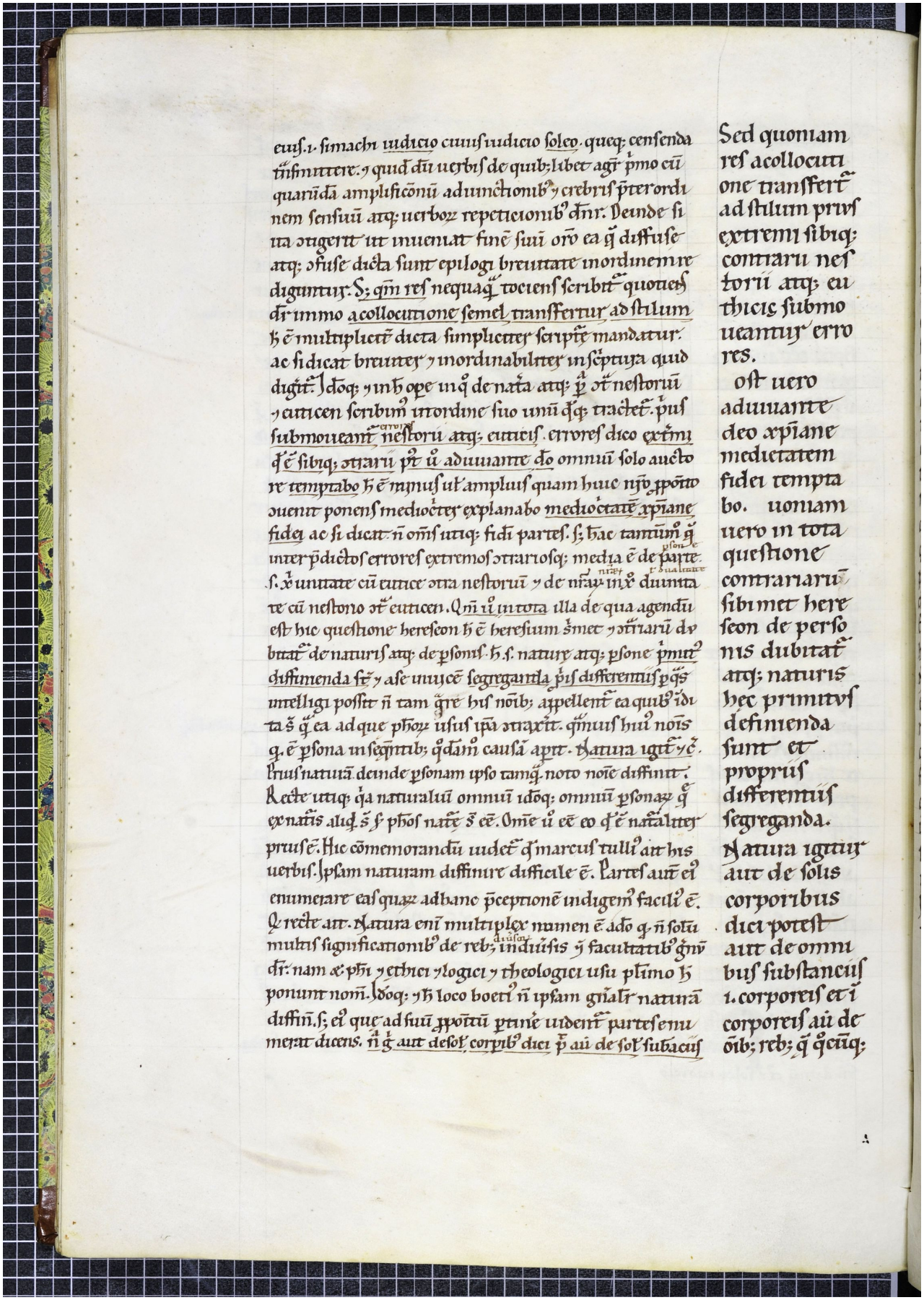

euſ.i. ſimachi iudicio cuius iudicio ſoleo. queq; cenſenda
tinſinuatur. ⁊ quid dñi uerbis de quib; libet agi primo cū
quantūdā amplificōnū aduunctionib⁹ ⁊ crebris pter ordi
nem ſenſuū atq; uerbor repetitionib⁹ dnr. Deinde ſi
ita ſugerit ut inueniat finē ſuū ord ea q̄ diffuſe
atq; ofuſe dicta ſunt epilogi breuitate in ordinem re
diguntur. S; qm res nequaq̄ toties ſcribit quoties
dr immo a collocutione ſemel transfertur ad ſtilum
h ē multiplicē dicta ſimplicitē ſcripte mandatur.
ac ſi dicat breuiter ⁊ inordinabiliter in ſeptuya quid
digit. Idoq; ⁊ in h ope in q̄ de nata atq; p̄ ot nestoriū
⁊ eutiticen ſcribim in ordine ſuo unū d ſq; tractet. pius
ſubmoueant nestoriū atq; eutiticis errores dico extimi
d ē ſibiq; ottariū pt ū aduuante do omniū ſolo auēto
re tempta bo h ē mnus ut ampliuſ quam huic nro ꝓpōto
ouenit ponens mediocriter explanabo mediocritē xpiane
fidei ac ſi dicat ñ omis utiq; fidi partes. ſ; hac tamū m q̄
inter p dictos errores extremos ottariosq; media ē de parte
ſ. x unitate cū eutice ot a nestoriū ⁊ de nra in x duinita
te cū nestorio ot eutiticen. Qm ū in tota illa de qua agendu
est hic questione hereseon h ē heresium smet ⁊ ottariū de
bitat de naturis atq; de psonis. h.ſ. natur atq; psone primo
diffinienda ſt ⁊ a ſe uiuſ ē ſegregandā p̄ is differentiis p q̄s
intelligi possit ñ tam q̄ re hus noib; appellent ea quib⁹ id
ta ſ q̄ ea ad que phos usus ipa ottaxit. q̄m uis hui nois
q. ē psona in ſeq̄ntib; q̄dam causa apt. Natura igit ⁊ c.
hius naturā deinde psonam ipso tamq̄ noto noie diffinit.
Recte utiq; q̄a naturaliū omniū idoq; omniū psonar q̄
ex natis aliq. ſ. ſ phos nat ſ ē. Omē ū et eo q̄ ē naturaliter
prius ē. Hic cōmemorandū iudet q̄ marcus tullī ait his
uerbis. Ipsam naturam diffinire difficile ē. Partes aut eī
enumerare eas quar ad hanc pceptionē indigem faciliē.
Q recte ait. Natura enī multiplex numen ē ado q. ñ ſolū
multis significationib⁹ de reb; indiuiſis ⁊ facultatib⁹ gnī
dr. nam & phi ⁊ ethici ⁊ logici ⁊ theologici usu plimo h
ponunt nomī. Idoq; ⁊ h loco boeti ñ ipsam gnalē naturā
diffiniſ. ſ; eī que ad suū ꝓpōtū ptinē uident partes enu
merat dicens. ñ q̄ aut desol corpib⁹ dici p aū de sol subiacus

Sed quoniam
res a collocutio
one transfert
ad ſtilum priuſ
extremi ſibiq;
contrariū neſ
torii atq; eu
thicis ſubmo
ueantur erro
res.
Post uero
aduuante
deo xpiane
mediocritatem
fidei tempta
bo. Quoniam
uero in tota
questione
contrariarū
ſibimet here
ſeon de perſo
nis dubitat
atq; naturis
hec primitus
definienda
ſunt et
propriis
differentiis
ſegreganda.
Natura igitur
aut de ſolis
corporibus
dici potest
aut de omni
bus ſubſtanciis
i. corporeis et i
corporeis aū de
oib; reb; q̄ q̄cūq;